

Rubriek: het zout der aarde
Deze week: Willemien Ruygrok

In het oude centrum van Heemstede woont Willemien Ruygrok, een energiek pleitbezorger voor een beter lot voor onderdrukten in de wereld. Reeds op 10-jarige leeftijd werd Willemien getroffen door onrecht: in dat geval de ter dood veroordeling van een duidelijk onschuldige Zuid-Afrikaanse man. Op haar opmerking over de onrechtvaardigheid hiervan tegen haar vader reageerde hij: "jazeker, dat is onrechtvaardig. Maar als je dat vindt moet je er ook iets aan proberen te doen!" En dat is het motto van Willemien in haar hele verdere leven geworden. Na haar scholing antropologie en sociale academie in de activistische jaren 70 kwam zij terecht in de politiek. Haar portefeuille werd de strijd tegen de onderdrukking van vrouwen en homo's. Al snel kwam ze terecht in het bestuur van de PvdA. Haar blik op het buitenland kreeg ze als internationaal secretaris van die partij, naast Maarten van Traa. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze later haar aandacht verlegde naar de Europese Unie. In dat traditionele bolwerk was er ook nog heel wat lobby werk te doen. En daar was ze dankzij haar onorthodoxe, pragmatische en inventieve manier van werken bijzonder effectief in. Zo effectief dat het opviel en ze ook veel gevraagd werd om te doceren in "effectief beïnvloeden". In de loop van de jaren ging ook zij op zoek naar de zin van het alles en kwam terecht bij de Doopsgezinde Kerk in Amsterdam en later Haarlem. Daar werd ze voorzitter van de Kerkenraad en versterkte o.m. het bestuur van "Jansje". Nu heeft ze bij de kerk een vrij rol, "als luis in de pels" zoals ze zelf zegt. Een nieuwe groep waar Willemien zich voor inzet zijn statushouders. Het begon met de 500 vluchtelingen die indertijd in de "koepel" in Haarlem werden gehuisvest. Bij gebrek aan adequate coördinatie door de gemeente en vluchtelingenwerk organiseerde zij samen met de andere leden van de coördinatiegroep een goed welkom voor de nieuwe inwoners. Niet zozeer op de voorgrond ("want al die beleefdheden kosten veel te veel tijd") maar achter de schermen wist zij bij de beleidsmakers en geldgevers veel te regelen. Haar ervaring in beïnvloeding kwam hier ook zeer goed van pas. In de koepel wonen geen vluchtelingen meer, maar de betrokkenheid met de vluchtelingenzaak is onverminderd. Onlangs nog heeft Willemien de stichting Mozaïek opgericht die zich beijvert voor integratie in de samenleving van statushouders (www.haarlemmozaiek.nl, haarlemmozaiek@ziggo.nl).

Als blijk van waardering voor haar inspanningen voor de vrouwenemancipatie ontving Willemien tot haar groot genoegen in 2019 de Annie Klots Emancipatieprijs uit handen van burgemeester Nienhuis. In haar vrije tijd leest Willemien vooral heel veel; het liefst natuurlijk de memoires van vrouwelijke politici. Zelf zit ze vol anekdotes uit de tijd dat zij actief was om het beleid van de landelijke- en Europese politiek te beïnvloeden, maar die zal zij helaas niet vastleggen. Boeken die ze over heeft gaan overigens in de ruilboekenkast voor de deur, ga gerust eens neuzen.

De rubriek "het zout der aarde" verschijnt wekelijks en belicht personen of organisaties die zich inzetten voor de maatschappij. Kent u iemand die past in deze rubriek? Laat het ons weten: redactiehbz@buijzepers.nl.

Foto onderschrift

Willemien Ruygrok naast haar ruilboekenkast.